

Belki

– Gökdeniz · 05 Eylül 2020

BELKİ

Aslında çok sevmiştim, diye haber göndersem
Ateşlenmiş nefreti buza döner miydi ki?
Baharda alıp istim, sana kitli yön dersem
Körüklerken eğreti, yaza söner miydi ki?

Sen de pişmandın belki yaşadıklarımızdan
Çevremizde kim varsa, söylendi bir ağızdan
Oysa yürek yangını, geç sönerdi anızdan
Kulaklar tıkanca da kalpler siner miydi ki?

En öfkeli deminde, başı dik tutabilmek
Cam kırığı zeminde inatla yatabilmek
Ettiğin her yeminde feleğe çatabilmek
Kibir, gurur değil de, sence hüner miydi ki?

Uçurduysak avuçtan kuşumuzu nedensiz
Yetmez mi dolaştığı avare ruh bedensiz
Sığmamış gökyüzüne sensiz, bensiz, sevensiz
Vakti gelip koynuna, sessiz tüner miydi ki?

Onca yıldan bakiye yalnız kalbi sızıntı
Umutlardaki ülser dayanılmaz kazıntı
İki büklüm kıvranan düşlerdeki ezinti
Birer adım atınca, birden diner miydi ki?

Çok zaman kalmamışsa, rüya için gecede
İçimden geçenleri söylesem bir hecede
Bir ömür inatlaşıp, yüz yüze gelince de
İhtiraslı öpüşle bana döner miydi ki?

erol başçı